

Bu kavga hürriyet kavgası

Pravda'nın
Türkiye yorumu
S. SAYFADA

EGE EKİCİ TUTUN PIYASASI

SEFALETİN ADINA "BAŞ FİYAT" DEMİŞLER...

Ege ekici tutun piyasasında bu yıl ilan edilen 130 lira neyin fiyatıdır? Tutun üreticisi sefaletin katmerisine, umutlanılan kararlaştırma imeni mi, yoksa bütün tüccarına yılların en büyük vurgununu sağlamanın mı fiyatıdır? 130 lira, piyasamız kasıtlı olarak geç açılmasıyla, geçim sıkıntısı içindeki üreticinin, efindeki tutunu yok pahasına tüccara kaparmasının, tutununu, piyasamızın açılması kadar zor bela koruyabilen üretici açısından ise, girilen çıkılmayan fiyatıdır.

Gümüş ve Tekel Bakanı Bay Ahmet Çakmak, ortalama fiyatın 100 lira dolaylarında oluştuğunu iddia edebildi. Oysa gerçek şartlarda ortalama fiyatın 65 liraya düştüğünü gösteriyor. Bu kezarek, son yıllarda ilk kez ortalama fiyatın, baş fiyatın yarısına kadar düşmesini adıyor.

Ziraat Mahkemeleri Odası Başkanı Sami Doğan, durumu şöyle değerlendirdi: "Ödümüzün yapıldığı maliyet hesaplarına göre, artan hayat pahalılığı karşısında baş alım fiyatı en az 190-200 İraolmalıdır. Üretici bu sezo nu, gıdağına kadar borca gömülecek kapatacağı. Alam politikasındaki yanlış uygulamalar nedeniyle rekolte de düşüyor olmuştur. 1979 rekoltesi, 1978'e göre yüzde 56 oranında azalmıştır."

Simdi -rakamları sevmeyenlerimiz dahil- dikkatle okuyalım ve bir "durum muhakemesi" yapalım: Elinde geçen yılın 44 bin tonluk stok bulunan özel sektör, devalasyon öncesinde almaları yapmayacağı açıklanmıştı. Ve bütün ihacatına 47 liralık pısmiri kur uygulamasına rağmen ekleyebilmişti: "Kilo başına 10 liralık bir fon kesintisi vardı, dışıyatını özendirdi hiç bir önlem alınmamıştır."

Sigara üretiminin özel sektöre devri teşahhlarının yoğunlaştığı bir dönemde yapıyor. Bu tür teşahhların, dış dayatmalar ve iç önlemlerle bitirileceğiği bir kararlık dönemi. Bu dönemde özel sektörü güç durumunda bırakmaya paşa gönlü razı olmayan Demirel hükümeti, geçen özel sektör kıvrak bir manevrala "İhracat yapmama kararı"ndan vazgeçmiştir.

Sigara üretiminin özel sektöre devri teşahhlarının yoğunlaştığı bir dönemde yapıyor. Bu tür teşahhların, dış dayatmalar ve iç önlemlerle bitirileceğiği bir kararlık dönemi. Bu dönemde özel sektörü güç durumunda bırakmaya paşa gönlü razı olmayan Demirel hükümeti, geçen özel sektör kıvrak bir manevrala "İhracat yapmama kararı"ndan vazgeçmiştir.

Fındıkta, pamukta, çayda aynı oyunlar ses verecek midir bilemeyece ama, eninde sonunda bu baş fiyatın fiyatını kim ödeyecektir, bu şimdiden bellidir. Gün ola, harman ola!

BANDIRMA

★ KİTLELER AYAGA KALKTI!

Bandırma'daki kitlesel mitingden pankartlar:

- Hayat Pahalı - Can Ucu
- Zamları Esaf Değil - Demirel'le IMF Yapı
- 100 Gün Doldu - Hayat Kızılme Oldu
- Demirel Kıratım - Gökder - Traktörümüzle Koyalım
- Analar Bacılar - Zamlara Karşdır

Pahalılığa, zamlara ve faşist saldırılara karşı düzenlenen mitingde Bandırma'da kadın-erkek binlerce işçi, köylü, emekçi, binlerce ilerici, demokrat ve bilimsel sosyalist, büyük bir kararlılık içinde demokratik direniş haklarını kullandılar.

23 Şubat günü Bandırma'da zamlara, baskı ve kıyımlara karşı, faşist tehlükese karşı, demokrasi cephesinin örneği yolunda önemli bir adım atıldı. Demirel hükümetinin tutumunun, tekelcilerin istemlerini yansıttığı ve halkla alay etmek anlamına geldiği belirlen mitingde, çok sayıda emekçi kadının bulunması, yamam koşullarının dayattığı bir zorunluluk olarak değerlendirildi.

Çalışmalarından başından mitingün bitimine kadar sınıf dışı birer örnek bir tutum içinde olan Genç Öncüler, gençlik örgütlenmesinin son verdirilemeyeceğini Bandırma'da da kanıtlandı.

Kitlelerin demokratik direniş durdurulması!

GİRESUN

★ FİSKOBİRLİK EMEKÇİLERİ KAVGAYA HAZIR!

Fiskobirlik'te sessizlik ve gerginlik hüküm sürüyor. Gerginliğin başlıca nedeni, işyerlerindeki yönem değişikliğine başlatılan baskı ve sindirme politikası. Henüz kıyımlar başlamadı. Ama işçiler sessiz ve kararlı bekliyorlar. İşçiler hazır. İşçiler demokratik haklarından kolaylıkla vazgeçmeye niyetli değil.

Kıyım başlarsa, tekelci sermaye ve gülmünecekler. Tönüş ve Antbirlik'ten aldıkları cevabı, Fiskobirlik'ten de alacaklar.

ORDU

★ ONBINLER HAYKIRDI! "BU KAVGA FAŞİZME KARŞI BU KAVGA HÜRİYET KAVGASIDIR!"

Tarih 23 Şubat Ordu, tarihinin görkemli günlerinden birini yapıyor. Orta ve Doğu Karadeniz bölgesi emekçilerin katılmaları DİSK öncülüğünde gerçekleştirilen yığılmiting, tekelci, gerici güçlere ve faşistlere korku saldı. Korkuyorlar. Rize'den Saman'a tüm bölgeler gelen, örgütlenmiş pankartlılarda coşkulu ve hıncılı yürüyüş onbinlerce anti-faşistler, ilerici, demokratlar, bilimsel sosyalistlerden korkuyorlar. Ve onbinler haykırıyor: "Faşizme karşı görev başında!"

Mitinge katılan tüm sendikalar, melek ve gençlik örgütleri, siyasal gruplar, baştan sona ortak eylemle sahip çıkma yolunda örnek bir özetlik gösterdi. Ordu miting, faşizme karşı eylem birliği ve cephe yolunda önemli bir kazanım sağladı.

DİSK Genel Başkanı Başbirik de konuşmasında, örgütlü oldukları her yerde olduğu gibi Karadeniz'de de, DİSK'in faşizme karşı görev başında olduğunu önele vurguladı. Başbirik sözlerine, Fiskobirlik'te faşizme karşı girişimleri bağlarsa, işçi sınıfının sessiz kalmayacağına ekledi.

BASYAZI FAŞİZM, CEPHE VE TEK PARTİ

Faşist burjuvazinin durdurulması, faşist diktatörlük tehlükelerini önlemek ve tek devrimci bir demokratik iktidarı kurmak için demokrasi güçlerinin tek bir cepheye birleşmesinin kaçınılmazlığı, ulusal ve uluslararası deneylerin bir sonucu olarak bütün açıklığıyla ortaya çıktı. Türkiye'de de demokrasi güçleri bu gerçeği her gün daha büyük bir açıklıkla kavıyorlar. Bilimsel sosyalistlerin cephe politikasının ilkinin dört bir yanında güç ve eylem birliklerini geliştiriyor. Tek bir demokratik cephesinin taşları üzerine konuyorlar.

Faşizmin ve gericiliğin saldırılarına karşı mücadele için, kazandıktan mevzilerin ilerletilmesinde ve devrimci bir demokratik iktidara, oradan devrim sürecinin daha ileri mevzilerine varılacağına bilinci, işçi sınıfının en dövüşken unsurlarını tutuşturuyor.

İşçi sınıfının devrimci ateşi dün Tekel'de, Tariş'te; bugün tekelci işçilerinin grev çaldırmasıyla, işçi sınıfının en dövüşken kitlesi, metalurji işçileri grev çekmelerini yaygınlaştırdı. İşçi sınıfı demokratik cephesinin önderliğine hazır olduğunu, bu görevi üstlenip zafere ulaştıracağını gösteriyor.

Demokrasi güçlerinin tek bir cepheye ihtiyacı var. Demokrasi cephesinin de işçi sınıfının öncülüğüne. Buraya kadar artık bilimsel sosyalist kadroların açıkça kavradığı bir gerçek. Ne var ki doğrudan genel olarak kavranması her zaman doğru politikaların doğuruyor. Doğruların öğrenilmesi yarıtı bir kavrayışa ulaşmaya, devrimci hareketin her aşamadaki somut sorunlara tesbit etmek ve çözmek mümkün değil. Faşizme karşı mücadelelen öğretmeni Dimitrov şöyle diyor:

"Önceden tasarlanmamış bütün kâliplara karşıyız. Herhangi bir yerde, ya da belli kâliplara göre davranmamız yerine somut durumu - belli bir yer ve zaman içinde - ele almak ve buna göre davranmak istiyoruz. Değişik durumlarda sosyalistlerin davranışları aynı olamaz." (Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Ser Yayınları, 1. Basım, s. 148)

Somut durumu kavramamakta ve tasarlanmamış kâlipları değişen durumlara zorla uydurmaya çalışmaktan dirençler için ne kadar öğretici. Kendilerine yükledikleri hakedilmemiş misyonun dar perspektifi içinde hâlâ yazgının reddettiği kâlipları, basitçe türümüş yönemlerle sınıf hareketinin en karmaşık sorunlarını çözüme çalışanlar için ne kadar öğretici.

Bu öğreticiliğin ışığında, bugün bilimsel sosyalist kadroların kavranması gereken bir gerçek, açıkça ortaya çıkıyor. Faşizme karşı mücadeleyi yanlış yönlendirecek ve zafere götüreceği bir bilimsel sosyalist Parti gerekli. Türkiye İşçi Partisi, bu gerçeği açıklıkla saptadı. Bilimsel sosyalist kadroların tek bir doğru program etrafında ve tek bir örgüt çatısı altında toplanmasını önemli şartlar vargüldü. Tek ve güçlü bir bilimsel sosyalist Partinin cephesinin oluşması ve zafere ulaşması için gerekli yazgısal önemi, ülke gerçeğinin bugünkü sürecinde formüle etti.

"Partimizin ve en genelinde bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmini kendi teorik ve pratik temelleri olarak alan, bilimsel sosyalist platformdaki iki hareket arasında ilişkilere sağlığı bir gelişme göstermesi büyük önem taşımaktadır. Bu kapsama dışında bilimsel sosyalist kadroların niteliğini taşıyama potansiyeline sahip başka dağınık kadroların bulunmasına rağmen, bilimsel sosyalist hareketin birliği görevinin temel çerçevesi, bu çerçevedir." (TEK PARTİ TEK CEPHE, s. 89)

Demokrasi ve sosyalizm mücadelelerinin başkanı her ülkede tek bir bilimsel sosyalist partiyeye ulaşılmasına bağlıdır. Elbette bunu başarmak kolay değildir. Ve bu hedefe ancak karmaşık bir mücadele süreci sonunda varılabilecektir. İşçi sınıfının çoğunluğu, politik gelişim unsurları ve bilimsel sosyalist kadroların sınıf dışılaşmalarına karşı birlikte mücadele içinde yoğunlaşacak, tek bir yöne için görüş birliğine varacaklardır. Onun için bilimsel sosyalistler, teklifleri sorununu taklit bir sorun olarak görmüyorlar. Tek ve güçlü bir Partinin demokrasi cephesinin oluşması ve zafere ulaşması için bir manevra olduğunu, ama teklif sürecinin de eylem birliğinden geçerek gelişeceğini görüyor ve bu yolda kararlı bir mücadele sürdürüyorlar.

Bugün, kendilerine yükledikleri hakedilmemiş misyonu biçimsel olarak kutlama kapları yüzünden tek partiyeye ulaşamamış ile tek cephesinin oluşması için mücadele ediyorlar. Bilimsel sosyalist hareketinin zaafından zaafından, kutlulması, demokrasi güçlerinin zaafından kutlulmasına imv kazandıracaktır. Bu görevi kavrayıp, gerekliliklerine göre yığınlarca elebette tarih önünde en ağır sorumluluğu taşıyacaklardır.

TEKSTİL İŞÇİLERİ SINIF CEPHESİNDE

"TÜM TEKSTİL ÜYELERİNİN, GREVDEKİ TEKSTİL İŞÇİLERİNİN TOPLU SÖZLEŞME DÖNEMİNDE ENFLASYON, SATIN ALMA GÜCÜNÜN DÜŞMESİ, İŞSİZLİĞE KARŞI SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN, İŞÇİLERİN ÇIKARINA GERÇEKTEN CEVAP VEREREK SOMUT VE İLERİ HAKLAR İÇİN VERDİKLERİ MÜCADELEYLE DAYANIŞMA İÇİNDEYİZ. İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ, SENDİKALARIN BİRLİĞİ, İŞÇİLERİN HAKLARI İÇİN VERİLEN MÜCADELEDE GÜÇLÜ BİR SİLAHTIR."

(ULUSLARARASI TEKSTİL SENDİKALARI BİRLİĞİ
GENEL SEKRETERİ)

Tekstil Sendikası'yla, Tekstil İşverenleri Sendikası arasında sürdürülen 8. dönem toplu sözleşme görüşmelerinde işverenlerin uzlaşmaz tutumunu sonucu ortaya çıkan uyumsuzluk, geçtiğimiz hafta karşılıklı grev ve lokavt kararlarının alınmasına neden oldu.

Tekstil, 77 işyerindeki 30 bin üyesiyle grevleri kademeli olarak başlattı. İlk hafta içinde 13 işyerinde 6 bin tekstil işçisi grev çardını kurdu. İşçiler 6 bin Neyir, Sarper, Ürtel, Bakırköy'de Edip, Yedikule'de İleri Mensucat, Kasar Boyacılık, Topkapı'da Muhteşem Kot, Çerçekköy'de Önarso, Gümüştünyu, Bursa'da Bitaş, Anadolu Hisarı'nda Keten Kendir, Eyo'p'te Önarso fabrikalarında coşkulu çalındı savaş alanlarına.

Daha grev kararıyla birlikte işverenlerin yalan sunumuna başladı. Hatlı Narin, "DİSK'in ideolojik grevlere hazırlanmış, ekonomiyi baltalamak için her yola başvurduğunu, oysa kendilerinin işçilere her türlü maddi olanakları sağladıkları" söylüyor.

Oysa gerçek ortadadır ve tekstil işçileri bunu bilmektedir. Bugün tekstil işkolunda ortalama net günlük ücret 150-200 lira arasında-

dır. Tekstil patronları bu dönem san Tekstil'e imzaladıkları toplu sözleşmeyle işçilere birinci yıl brüt 200, ikinci yıl yine brüt 200 lira ücret artışı verdiler. Bu, günlük ücrete net olarak 100 lira artış anlamına gelmektedir. Günlük net 250 liraya, ikramiye ve diğer haklar da eklenirse 300-350 lira iki yıl için tekstil işçilerinin almalarına biçilen fiyattır. Ya patronların mallara biçtikleri fiyat nedir?

Tekstil tekelleri bunalm içinde kıvrılmaktadır. Türkiye'nin dışa bağımlı kapitalizmi hâpı yutmuştur. Köhneyen gemi su alyor. Geçici önlemler para etmiyor. Büyük günlüklerle, demokratik toplumsal muhalefeti göze alarak kotarıldıkları "ekonomik önlemler, deva-Blaşyonlar" 2-3 ay bile dayanmıyor. Dış ödemeler dengesinin açığı büyüyor. Hammadde ve pazar sıkıntısı giderilemiyor. Döviz dar boğazı aşılamıyor. Enerji sorunu çözilemediği gibi, çözüme ümidi de taşınmıyor. Bunalm içinde kıvranan tekelci burjuvazi, faturayı işçi emeği ve ekel dışı burjuvaziye ödeterek bunalmından çıkmaya çalışıyor. Tekellere bun aşırı kâr isteğiyle, emperyalizmin düny-

OTSB GENEL SEKRETERİ JAN KRİZ, TEKSTİL GENEL BAŞKAN VEKİLİ ÇELEBİ İLE GÖRÜŞTÜ

Dünya Sendikalar Federasyonu'na bağlı Uluslararası Tekstil Sendikaları Birliği Genel Sekreteri Jan Kriz, Türkiye'deki tekstil işyerlerinde başlayan ve büyüyen grevleri yerinde incelemek ve Tekstil Sendikası yöneticileri ile maddi ve manevi dayanışmanın koşullarını görüşmek üzere Türkiye'ye geldi.

Tekstil Sendikası Genel Merkezi'nde konuk sendikacılarla yapılan ortak basın toplantısında konuşan Uluslararası Tekstil Sendikaları Birliği Genel Sekreteri Jan Kriz, gerek gelişen grevleri, gerekse sendika yöneticilerine yapılan baskıları bildiklerini ve bu gelişmelerin yerinde incelemek için geldiklerini belirtti ve şunları dedi:

"Örgütümüz Uluslararası Tekstil Sendikaları Birliği'ne üye 60 örgütümüz ve 13 milyon üyemiz adına Türkiye'deki kardeşlerimizi tüm gücümüzle desteklediğimizi belirtiriz."

"Kadın-erkek tekstil işçilerinin ve onların mücahedele basarıyla ulaştırma yolunda yardımcı olan diğer işçilerindeki işçilerin direnci ve kararlılığını görmekten kıvanç duyuyoruz."

"Tutuklama kararı verilen Tekstil Sendikası Genel Başkanı Ridvan Budak kardeşimizle ilgili baskıları kınyoruz. Aynı zamanda, haklı talepler için, sendikal hak ve özgürlüklerin tam olarak gerçekleştirilmesi için, demokrasi ve işçi sınıfının birliği için mücadele eden ve baskıya uğrayan tüm diğer kardeşlerimizi destekliyoruz."

"Bu görüşmeden sonra Geneva'ya giderek örgütümüzün dayanışma için gerekli kararları almaları sağlayacağız."

Amerika Modeli dayatmaları üst üste denk düşüyor. İşçi ve emekçi güçlerimize faşist diktatörlük dayatılıyor.

Tekstil grevleri, tekstil işçilerinin emek kavgasıdır. Tekstil işçilerine açığa dayanan tekstil tekelileridir. Açığa karşı tekstil işçilerinin başka tutacakları yok yoktur. Bunun için, zaten "bir parça" kalıncı emeğinize uzanan tekelci patronların elini kırmak için savaş alanındadırlar. Bu kavgayı sınıf onuruna yaraşır bir biçimde sürdürüyoruz.

Tekstil işçileri, kendiliğinden, işçi ve emekçi güçlerimize dayatılan faşizme karşı genel demokratik mücahedelede bir parçası olduklarıdır.

TÜM İLERİCİ, DEMOKRAT SANATÇILAR GÖREV BAŞINA!

"Başta TRT Genel Müdürü Kasaroglu'ndan olmak üzere sarkinin sözlerinin değişmesi için bir çok tehdit ve baskı gördük. Bu anti-demokratik uygulamalardan sonra, bana verilen ödüllü kabul etmiyorum."

24 Şubat akşamı canlı yayını sırasında milyonlarca TV izleyicisine bu mesajı ileten Sanar Yurdutapan, YDRÜVOS'u şantiye söyletti.

"Bu tür baskılar ilk değil son da olmayacak. Ancak Demirel hükümetinin iş başına getirdiği zatlarla birlikte baskıların daha da yoğunlaştığını söyleyebiliriz. Kasaroglu önce bir senaryoya Kuzun Su ve Zahir Livanlı'nın TRT'de duyulmasını ve ödülmesini yasakladı. Sonra diğer ilerici, demokrat arkadaşlara geldi sıra. En küçük bir demokrat sesle tahammül etleri yok. Aslında Prof. Oll ile ilgili uygulamalar bize o kadar önemli değil. Ya sözleride kesiflikle bir şey yok. Daha sonra baskıcı Özdemiroğlu'nun ağız ile sarıkı üzerinde hiçbir baskı olmadığı söylenmişse de, tekrarlıyorum, açık ve doğrudan baskılar olmuştur. Bunu kanıtlayan "Özdemiroğlu imzalı" bir belge almıştık."

"Saldırı ve baskılar, tek tek kişilerin bireysel kararları değildir. Hakim sınıfların, burjuvazinin saldırıdır. Buna karşı yürütülecek mücadele de açık ve nettir. Örgütlü mücadele. Kültür ve sanat alanındaki mücadele de örgütlü olmak zorundadır."

"Tüm ilerici kültür ve sanat adamlarının ve örgütlerinin, güçlerini birleştirerek uğraş vermeleri, mücadeleli yükseltecek platformları oluşturmaları gerekmektedir. Başka çareimiz yoktur."

şunu biliyor, üst örgütleri DİSK'in aldığı genel grev kararı perspektifiyle davranıyorlar.

Grevlerin zor koşullar altında geçeceği şimdinden görülüyor. Keten Kendir'de greve çıkıldığı gün, Anadolu Hisarı sube yöneticileri, anılan baskı pankartları bahane edilerek gözaltına alınıp daha sonra bırakıldılar. Tekstil işçileri bu türden baskılara boyun eğmeyeceklerdir.

Tekstil işçileri grevlerini, demokrasi güçlerinin eylem ve cephe birliği doğrultusunda faşizme karşı çevirmesini bileceklerdir. Tüm demokrasi güçleri tekstil grevleriyle omuz omuza!

"Her şey onu en iyi bilanın olacaktır. Çocuk, onu sevmesini bilen. Taria, onu susuz homayın."

İSTANBUL

BRECHT'İN
KAPKAS TEBEŞİR DAİRESİ
DOSTLAR TİYATROSUNDA

Selim Eyüboğlu

Dostlar Tiyatrosu tüm zorluklara göğüsleyerek bu sezon perdesini açabildi. Hem de büyük bir yazın, önemli bir oyunuyla. Kolektif çalışmanın en iyi örneklerinden birini vererek.

Geçtiğimiz günlerde 82. doğum günümüz kutladığımız Bertolt Brecht'in Kafkas Tebeşir Dairesi adı oyununu, Paris'teki Özgürlük Tiyatrosu'nun (theatre de liberte) yönetmeni Mehmet Ulusoy sahneye koydu. Can Yücel'in dilimize kazandırdığı oyunda müzik Paul Dessau'ya, maskarlar genç yaşta yitirdiğimiz Kuzgun Acar'a ait. Dekoç, Metin Deniz'in. Geniş bir kadronun, özverili ve kolektif çalışması sonucu ürettiği oyun, İstanbul Venüs Sineması'nda Pazartesi dışında her gün 20.30'da izlenebilir.

Bize, yeni bir toplumsal yaşantıyı ve onun yüksek ahlakını müjdelleyen bu oyuna, tüm ilerici, demokrat, sosyalist güçler sahip çıkmalı, Dostlar Tiyatrosu'nun ülkemizin politik ve sanatsal karmaşasının karışığı için de yükselttiği bu ışık çabaya omuz vermeliyiz.

AEROFLOT
Soviet airlines
Resmi Olimpiyat taşıyıcısı
DÜNYANIN 80 HAVA
LİMANINA İNİYOR

Ankara: Kızılay, Kumrular Sok. 6/c 17 00 05 - 18 39 00
İstanbul: Taksim, Mite Ca.1. 30, 43 47 25 - 43 47 26

Hürriyet'in okunmuşu da para ediyö

Okunmuş 25 Hürriyet
50 lira

Hürriyet'i okuduktan sonra almayın. Okunmuş gazeteleriniz için edeceğimiz yerlerde veya beyaz ekiplerimiz aracılığı ile toplayacağız.

KAĞIT ZAMLARI VE BASINDA YOL AYRIMI

ASLI YAMANEL

- Artık kitap yasaklamaya gerek kalmadı
- Hürriyet eski gazete satışına başladı
- Milliyet'in yeni sahibinin demokrasi pazarlaması

Hükümetin, ekonomik yaşamı yeniden düzenleme kararlığının yanı sıra düşün yaşamını da belirleme isteği açığa çıkmıştır. Kağıt üzerindeki zamlar yeterince olan devlet desteği kaldırılmıştır. Ar-

tık okurlar serbest piyasanın belirlediği kağıt fiyatlarıyla oluşmuş kitap, dergi, gazete alacaklardır.

Maliye bakanının dediği gibi, "artık kitap yasaklanmayacak,

toplatılmayacak" çünkü kitap yayıncılarına olağan ortadan kaldırılmış bulunuyor. Ya da Babali devletlerin dilyle söylersek, artık "basında dev olan yaşayacak, küçüklere yaşama hakkı tanınmayacaktır".

Kağıt fiyatlarının yüzde 127 oranında artırılmasıyla, karaborsa kağıt fiyatları da birden bire inanılmaz boyutlara ulaşmıştır. Küçük ölçekli gazeteler kısıtlı üretimden yeterince pay alamaz olmuşlar, kitap dergi yayıncıları, yayınevleri ise fiilen kapanma tehlikesiyle karşı karşıya kalmışlardır. Serbest piyasada kağıdın tonunun şimdiden 60 bin liraya tırmandığı söylenmektedir.

"Babali'nin 5 gücü" denen günlüklerle, kağıt zammıyla birlikte fiyatları 10 liraya çıkmışlar. Yeni fiyat, Hürriyet, Günaydın ve Tercüman'da ilk anda çok bir tiraj kaybına yol açtı. Ancak daha sonra bu düşüşün yüzde 30 dolaşlarında donduğu görüldü.

Babali patronlarının bu düşüşe razı olmayacakları çıktı, Hürriyet'de "25 Hürriyet 50 lira" kampanyasına girişti. Hesap açıktı: Hem tiraj düşüşünü belli ölçüde önlemek, gazeteyi 10 değil, 8 liradan satıyor musunuz izlenimini tezgahlamak, hem de bir yandan kağıt açığını kapayarak bir yandan da 25 eski gazetenin (2,5-3 kg) bedeli olan yaklaşık 60 lirayı Seka'dan alarak kağıt ticaretini yürütmek.

Milliyet ise bir başka oyun peşine düştü. Koç, gazeteyi kullanarak "Milpa" adıyla bir pazarlama şirketi kurdu. Milliyet'in yeni sahibi, babalının 5 güllüğün içinden sıyrılmış öne geçme hesabı yapmaktadır. Hem de bir taşla iki kuş vurarak. "Dayanıklı tüketim mallarının satışında düşüş var" haberini yayımladığı gün Milpa eliyle bazı dayanıklı tüketim mallarının 24 ay taksitle satış projesini halka açıklayarak.

Proje şimdilik tutmuş gözüküyor. Milliyet'in tiraj düşüşünden daha az etkilendiği söylenmekte. Ama bunda, birbiri ardına kapatılan ve kıcamaz duruma getirilen ilericiler, demokrat basının sürdürülmesiyle birlikte Milliyet'te pazarlanan "demokrasi'nin de payı olduğu" gizlenemiyor.

NOT... Koç'lar ve Şah'lar

Bundan iki yıl kadar önce "TUSİAD tarafından basın mensuplarına başkentteki Büyük Ankara Otelinde verilen bir kokteyilde Vehbi Koç'un oğlu Rahmi Koç, orman yangınları konusu açılınca şöyle demiş:

"Orada asacasın kardeşim! Başka çaresi yok!.."

"Peki bu sorunun sosyo-ekonomik temellere dayandığına inanmıyor musunuz?"

"Lafla vakit geçirecek zamanı yok bu işin; asacasın!.."

O sırada bir gazeteci sormuş:

"Peki sigara kaçakçılığı konusunu ne olacak? Sokak başlarında çocuklar Amerikan sigarası satıyor..."

"Onları da hemen orada!.. As bakalım, bir daha satabiliyorlar mı?.."

"Peki o çocukların ellerine o sigaraları verenler ve onların arkasındaki güçlerine olacak?"

Koçoğlukoç herhalde sorunun buraya gelip dayanacağını hesaplamamış olacak, yu-

musamamı biraz.

"Aslında kardeşim" demiş, "yabancı sermayeye gel yap diyeceksin!.. Bu iş halledil!.."

İşin ilginç yanı o kokteyilde Rahmi Koç uzun uzun İran Şah'ını övmüş:

"Bak kardeşim, adam istediği yatırımları yapıyor. Bize böyle demokrasi lazım. Preslenmiş demokrasidir!.."

Rahmi Koç ve onun şahsında ekonomiye ve siyasal iktidara egemen güçlerin felsefesini yansıttır bu sözler.

İçinde bulunduğumuz yıl ve önümüzdeki günler, yerli ve yabancı sermaye güçlerinin, artık tüküme noktasına dayanan kâr alan ve sınırlarını ardına kadar açmak için siyasal ve toplumsal yaşamda giriş-çelikleri komplotlarla dolu olacağına benzemektedir.

Geçtiğimiz yıl devalüasyonları, fiyat artışları, kaçakçılık ve karaborsa olmak üzere normal kanallarda elde edilen ek kârların toplamı nedir biliyor musunuz? 400 milyar lira!.. Yani millî gelirin yüzde 30-40'ına yakın bir rakam!..

Madalyonun ikinci yüzü ise bir küçük örnekle şöyle: Gençlerde emeliyle ayrılan bir işçi akrabama, emekli ikramiyesini bütün uğraşlarına rağmen alamadığını, kendisine sigortada para olmadığını söylediğini anlatıyordu.

Büyük işverenlerin, genellikle fabrika ve işyerlerinde çalışan işçilerin sigorta primlerini SSK ya yatırdıklarını ya da bir kısmını yattıklarını bilirsiniz. Çünkü sigorta primlerini zamanında yatırmamanın cezası, bankadan alınacak kredilerden düşük olduğu için, patronların SSK ya prim yatırmaya eğilimli düşüyorlardı!..

Rahmi Koç'un mantığıyla yola çıkarsak, acaba başta aile holdinglei olmak üzere işverenlere ne hüküm biçmek gerek?

Millî Güvenlik Kurulunda bugüne kadar acaba bu konular hiç konuşulmuş mudur? Ben olsam, bu gibi konular Millî Güvenlik Kuruluna getirmeyi görev bildirim. Oğrünün ne yapıp yapıp, devleti, "en

son Türk Devletini" göz göre göre kazıyanlar kaçak Yahya Demirel ve iş ortağı Türkiye'ye getirilip cezalandırılmalarını isterdim.

Oğrünün, daha geçenlerde, Ankara-İstanbul karayolu üzerinde fiyat artırımını bekleyen milyonlarca liralık stoklanmış dayanıklı tüketim maddelerinin Türkiye'nin en büyük aile holdinglei ait olduğuna Ankara Belediyesi ilgililerinden öğrenmiş öğrenmez konuyu Millî Güvenlik Kuruluna getirdim.

Bu Rahmi Koç'un, geçtiğimiz Temmuz ayında Amerikan Leaders dergisinde yayınlanan yazısında "Türkiye'de yeni bir liderliği işbaşına getireceğiz, Türkiye'de ekonomik ve siyasal dönüşümleri, batılı ticaret ortaklarını, dost ve müttefiklerimizle birlikte gerçekleştireceğiz" şeklindeki sözlerini okur okumaz, konuyu, Millî Güvenlik Kuruluna getirmekte tereddüt etmedim.

Böyle bir ülkede, Rahmi Koç'lar vatanseverse, balıklar kavanoz ağlarından yere inmezler. Teğel, Tarih işçileri hain, Sabancılar, borsacılar, tüccarlar vatansever! Kaçakçılar, vergi denetbazları, karaborsacılar, toprak ağaları vatansever!..

Türkiye'de daha dine kadar valilik yapmış bir kişi, o da, sultan değil, hatta ilericiler bile değil, çıkacak, "kaçakçıların tayin yaptığını bir meslekte duramam" diyecek ve basacak istifialı..

Su M. Ali Ağca'nın arkasındaki güçleri tartışılmıyayan "Huzur" avcılığını ne demeli?

Niçin acaba TUSİAD, Odalar Birliği, MESS, TİSK ortak bir bildiri yayınlıyıp "Abdi İpekkı'nın katli bulunsun" demezler. Oysa onlardan, bilim adamlarının katillerinin bulunması "fantazisi"ni isteyen de yok.

Bunlar Türkiye'de niçin sorun yapılamaz acaba? Hürriyet, Tercüman, Milliyet gazetesi patronları TUSİAD üyesidirler. Ötekiler ise diğer işveren kuruluşlarının üyesidirler.

Ama Sheraton otelinin "Merhaba" salonlarından başkentte siyasal kulislerine kadar oteden beri konuşuluyor, tartışılıyor:

"Ortullu mü olsun? Örtüzis mü?"

Sözün gelimi böyle. Sınıf diktasının trigonometrisi hesaplanıyor. Açık faşizm mi? Kapalı faşizm mi?.. Hesapta demokrasi yok.

Daha iki yıl önce Şehinşah Rıza Fehlevi köpeğinin övüldüğü salonların duvarları olsa da şöyle. O duvarlar bugünlerde gene neler neler duyuyoflar? Duyulanların iki yıldı ne hale geldiği ortada olmasın rağmen, Tabii bunlar hep madalyonun bir yüzü. İkinci yüzünü görmek istemeyenler için, Şah'ı Panama'dan rica edip Gılistan Sarayına yerleştirecek değiliz!..

Koç'ların gölgesinde Şah arayanlar, Şehinşahi unutmamalıdır!..

Ferhat Gün

ABD "Anadolu" adlı savaş gemisi istiyor

Soguk savaş ticaretinde Türkiye ne ödeyecek?

F.GÜN

NATO'nun Askeri Komite Başkanı Amerikalı Oraneral Gundersen geçtiğimiz hafta Ankara'da yaptığı iki günlük temasları tamamlayarak Türkiye'den ayrılarak, Esenboğa havaalanında düzenlenen basın toplantısında şunları söylemiştir:

"NATO içindeki ülkelerden hiç biri, Türkiye kadar Afganistan'daki olayların etkilerine açık değildir..."

Sözlerin açık ve sinsi anlamı altında yatan sahtekarlık ve şantaj, doğrusu artık ilginç değildir. Belki, bu sözlerin dokusunu oluşturan mantığın demodeliği-dir ilginç olan.

"KUÇUK AMERİKA" SERUVENİNİN SONU

1945'te hayali bir "Sovyet tehdidi" ve "Türkiye'den talep edilen üs ve boğazlar" yalanına dayandırılan soğuk savaşçılığın, 35 yıl sonra yeniden gündeme getirilmesine çalışırken, ancak, "dön baba dönelim, hacılar güdelim" tekerlemesine benzer bir bezirganlığı dönüştürülmesi, gerçekten ilginçliğini yitirmiştir.

Dünya, o günkü dünya mıdır? Türkiye, o günkü Türkiye midir? Hele hele Washington litihağı gerilimin ve gerilim politikacılığının, bu 35 yıl içinde, dinamiğini hiç kuşkusuz dünya sosyalist steminden alan barış ve yumuşama süreci içinde, bütün ilerici insanlığın gözünde sürekli teşhirci uğraması, parça parça mahkum ve mahpus edilmesi hesabı katılacak olursa, bir kez daha sorulabilir:

Dünya, o günkü dünya mıdır acaba? 1945'te fotoğrafçı fotoğrafçı foto-romana dönüşüyor. Senaryo aynı senaryo... 1945'te Türkiye bu ticaretin fotoğrafı "Küçük Amerika" olma serüveniyle ödedi, ya şimdi?... Türkiye "Anadolu" adlı savaş gemisi mi olacak?...

Amerika'nın patronluğu yapıldığı emperyalist-kapitalist sistemin ve bu sisteme teslimiyet ve uyduculuk politikalarına bağlı geri ekonomilerin ve siyasal yönetimlerin, dünyaya yeni bir soğuk savaş postu serine telaş ve çabalara baktıkça ister istemez ünlü ihtiyar'ın öyküsü geliyor aklı.

EMPERYALİZM FOTOĞRAFÇI DUKKANINDA

Adam, fotoğrafçı dükkanından girer içeriye ve bir fotoğraf çekmek ister dendiği söyler. Fotoğrafçı da adama, elindeki işi bitirince kadar, stüdyoya girmesini ve hazırlanmasını söyler. Fotoğraf tezgahında işini bitirip, stüdyoya girer ki, ne görür? Koskoca adam, yeredeki keçi postunun üzerinde anadan uyan, serse serpe uzanmış yatıyor. Fotoğrafçının aklı çığırından çıkıyor. Biraz kendini toparlayınca:

"Affedersiniz ama siz nasıl bir fotoğraf istiyorsunuz?" diye sorar.

Müşteri, yerde, postun üzerinde mahcupça kaykıldıkdan sonra kükürür:

"Ben" der, "Bir bebeklik fotoğrafı çekirtmek istiyorum da..."

Dram, ilk algılandığı gibi salt "acıklık bir olay" değildir her zaman. Güllüncü bir olayla, hazin bir olayın keşişliği maskasının keskin özünde yatar dram...

Önceki haftalar içinde ist düzeyde bazı Amerikalı hava generalleriyle Ankara'da yoğun biçimde sürdürülen görüşmeler, geçtiğimiz hafta NATO generallerinin birbiri arkasından Türkiye'ye yaptıkları ziyaretlerle, ciddi gelişmelerin başlangıcına imkânlanmış bulunuyor.

Türkiye halkı, kendi bilgi ve iradesi dışında önemli kararların ipotetine giriyor. Sorun, bir devletin bağımsızlık, egemenlik ve insanlık ailesinin eşit bir üyesi olma hak ve yetkilerini, bir başka devletin iki dudağı arasında bırakmasıdır. Bu devletlerden ilki Türkiye, ikincisi ABD'dir...

Türkiye bu noktaya nasıl geldi, ya da getirildi? Başkent siyasal kulüplerinde bu soru özetle şöyle yanıt buluyor:

"Demirel, bütün kartları ABD'nin eline veremeyi çıkar yol olarak görüdü..."

"Peki aksi halde ne olabilirdi?..."

"Devirildi ve siyasal yaşamı bertledi!..."

Yorumlar doğru olsun ya da olmasın, ama, konuşulabilir hale geldiye ortada ciddi bir durum vardır...

Kaldı ki, Demirel hükümetlerinde uzun süre Dışişleri Bakanlığı gibi önemli bir sorumluluğu yüklenmiş olan Cumhuriyet Senatosu Başkanı İhsan Sabri Çağlayangil'in şu sözleri unutulmamıştır.

"CIA hükümetlerin baltayı oyar..."

Hatırlanacağı üzere Çağlayangil, 12 Mart'tan CIA tarafından gerçekleştirildiğini böyle açıklamaş bir kişidir.

Bu durumda, Türkiye kamuoyu gelişmeleri endişe ile izlemekte haklıdır.

Efendim, bunlar solcuların sözleri!...

Bugüne kadar böyle gelindi ve nereye varıldı?

Bir şarkı sözü yazarının ileri sürdüğü iddialarla ilgili "vakan hainliği" deniği asıyacak kadar kavramların harca-âlem hale getirildiği Türkiye'de sosyalistlerin sözü şudur:

Vatan hainliği öyle pek harca-âlem bir kavram değildir. Hele gelecekte ortaya çıkınca ve çıkmışa başlandıkça...

Bugün, soğuk savaş pöstekisi üzerinde hayasızca, serse-serpe uzanan Washington politikasının odunlaşmış adaleterini sayarken, Amerikan emperyalizminin ve ona uydu politikaların önüne geçilmez dramına tanık oluyoruz... Ama halkımız ve bölge halkları için yaşamsal ihtiyaçlar taşıyan bir dram... Sadece bunun için önlenmesi gerekli bir dram...

Sorun, bu drama, seyircilik anlamında tanklık etmek değildir elbette. Oyun çözümlenmelidir, teşhir edilmelidir.

Bir gerçek ki, ABD, Afganistan olayı ile bu ülkeye yönelen CIA-Çin-Pakistan geridiliğine dayalı tezahür açığı ve boşa çıkarılması duydugu hircinliği, etkili ve yoğun bir propaganda perdesi altında saklamaya çalışırken, bu propagandanın gidik almadan, askeri ve politik çıkarlarına hizmet eder duruklara varmasını programlamıştır. Bu programın Türkiye üzerine çökelen ağırlığı altında, Türk-Amerikan Savunma İşbirliği Anlaşmasına parafe edilme kolaylığı sağlanmış, Ege'nin Amerikan askeri çıkarlarına peşkeş çekilmesi anlamını taşıyan Rogers Planının ilk aşaması gerçekleştirilmiştir. Ege hava sahansı kontrolüyle ilgili notamları kaldırılması, Başkan Carter tarafından gizlenemeyecek bir sevinçle karşılanmıştır.

Ancaak bu arada, 1974 yılında Türkiye ile Yunanistan'ın karşılıklı yürütülen köydukları notamları kaldırılmasından sonra, geçtiğimiz hafta Yunanistan'ın Rogers Planı'na "hayır" dediğini resmen açıklaması, Ankara'yı kontraplyeye düşürmekte gecikmemiştir. Ankara'nın bu soğuk duşu yaşadığı gün, NATO Askeri Komite Başkanı Gundersen'in Esenboğa'da bir basın toplantısı düzenlemesi oldukça anlamlıdır.

HİLELİ SATIŞ YA DA YENİ "CAMP DAVID"

Gundersen'in basın toplantısındaki şu sözleri acaba bir teselli vermek midir; yoksa "geçmiş olsun" mudur?

"Güçlü bir Türkiye NATO için yararlı bir öne sahiptir. Ülkenin silahlı kuvvetlerinin büyük geleneklerini

bilijorum. 1977 yılında Orta ve Doğu Anadolu'da görüldüğü askerlerinin yüksek niteliklerinden etkilenmişim. Fakat onların görevlerini tabi olarak yapabilecekleri için modern silahlarla da ihtiyaçları olduğunu biliyorum."

Gelişmeler, Karaman'ın Rogers Planı için masaya otururken, ABD'nin koltuk altı avantajıyla pazarlık gücünü artırdığı yönündedir. Öte yandan, ABD'nin öteki koltuk alt'ları, Türkiye'deki işbirlikçi çevrelerin bir benzerine Mısır-İsrail sahte barış anlaşmasında raslandığı gibi yapıp "barış" çığlıklarını atmanın ardından, Amerika'nın Ege'ye demir atma olanağı sağlamasına duyulan sevinç gizlidir. Bugün Ege hava sahansı üs'leştirilmesi, yarın Ege suları altında Amerika ya petrol arama ve bulma ihtimalleri açabilecek bağımlılıklar, soğuk savaş politikası ve onun değişmez antisitesi "Sovyet tehdidi" uyuşturucusuyla bütünleşmektedir. Türkiye'de sosyalist olsun olmasın, solcu olsun olmasın, ama beyhude ve yüreğide bir parçacık yurtseverlik izi taşıyan herkes, soğuk savaşçılığın, aslında Türkiye'yi hileli satış şart ve oldu-bittilerine sürüklediğini, kabul etmek durumundadır.

Geçtiğimiz hafta başkentte önemli bir NATO trafiği gözlemlenmiştir.

NATO Askeri Komite Başkanı Gundersen gitmiştir, öbür gün NATO Başkomutanı Rogers gelmiştir. Rogers, geldiği günün akşamı Brüksel'e dönerken, bir gün sonra Ankara'ya yarımcısı Schmuckle gelmiştir ve Türkiye'de iki gün kalmıştır.

Gundersen ve Schmuckle'nin Türkiye'ye, görev süreleri dolduğu için "veda ziyaretleri" yaptıkları açıklanmıştır ama, bu gerçeklerin için "hem ziyaret, hem ticaret" yanını örtmeye maalesef yetmemektedir!...

Gelişmeler vahim bir yöne, Türkiye karalılık bir limana çekilmeğe çalışılmaktadır... Ülkenin dünyada ve bölgede barış ve yumuşak politikalarına karşı, savaş geriliminin rotasına oturtulmaya çalışılması ibretle izlenmektedir...

Bu tablo, Türkiye'nin ve içinde bulunduğu bölgenin üzerine gökten meteor

taşı gibi düşmemiştir. ABD'nin İran devrimiyile Ortadoğu'daki çıkarlarının alabora olması ve üstüne üstlük geçmiş Şah rejimiyile kurduğı köpeksi ilişkilerin, bütün dünyada inanılmaktan yakasını kurtaramaması, emperyalizmi yeni güç dengeleri arama zorunluluğuna itmiştir. Dünya kamuoyunun ve bu arada Türkiye kamuoyunun gözüne mil çekilmesi için de soğuk savaş gerilimlerine ihtiyaç duyulmuştur. Afganistan dopingli propagandanın özü budur...

Peki, bu barış düşmanı soğuk savaş politikaları istediği sonucu sağlayabilecek midir?

Bir bütün olarak emperyalist-kapitalist sistem yapısı bir bunalmış olanca ağırlığını yaşamaktadır. Bünye, her uyuşma, birbirini tamamlayan çelişik olumsuzlukları yaşıyor. Bir benzerme yapmak gerekirse, verem ve şeker hastalıklarının aynı anda yaşanan bir yapıdır. Verem hastalığının ilaç ve beslenme rejimi, şeker hastalığının ilaç ve beslenme rejimiyile taban tabana zıt yönleri göstermektedir. Beslenme ve ilacın sağlık değil, bir başka hastaluktur...

İsrail-Mısır sahte barış anlaşması böyle sağlık değil, sancı rejimidir. Ege deoluşturulmasına sağlanan Pentagon dengesi de ayu akbette kendisini ergeç kurtarmayacaktır.

TAKVİM YAPRAKLARI

Bir kez daha tekrarlamak gerek, Afganistan Devrimi'nin tarihi Nisan 1978'dir. 27 Aralık 1979 ise bu devrime uzatılan entemasyonalist dayanışmanın ve bozulmuş emperyalist oyunların adıdır... Bunu kabul etmek için, en azından soğuk savaşçılığa değil, soğuklukla geyik gerek vardır.

Tarih, Türkiye üzerinde hiç de ihtiyarca yorgun ve suskun durmuyor. Takvim yaprakları birbiri üzerine düşüyor.

Afganistan dayanak alınarak yapılan propagandanın başlangıç tarihi 27 Aralık 1979...

O gün, 27 Aralık günü, "uyan mektubu" veriliyor. Mektup, 2 Ocak günü kamuoyuna açıklanıyor. 9 Ocak günü Türk Amerikan Savunma İşbirliği Anlaşmasının parafe edilmesi tarihi...

25 Ocak devkiasyonu Önem paketi. Zamlar. Tarih olayları... Antibirlik hazırlığı. Tekel'de çevrilen oyunlar. Çukobirlik hazırlığı. Tekel'in özel sektöre devriplanları. THY'nin özel sektöre devrinedamları...

DPT'nin lağıvı. Tayin, sürgün ve kıyımlar...

IMF, AET, OECD, Dünya Bankası pazarlıkları. Federal Almanya'nın ekonomik amaçlı girişimlerini askeri amaçları da eklenmesi. Rogers Planı. İsrail ile gizli ilişkiler.

Ve anayasayı değiştirme hazırlıkları... Güney Kore benzeri rejim arayışları...

... Ve bu ara başlıklar kadar önem taşıyan daha bir yığın unsur...

Bunların hepsi, "Türkiye'nin, Afganistan'daki olayların etkilerine bütün NATO ülkelerinden daha fazla açık" olduğu için midir, yoksa muvazaf bir satışın gerekçeleri midir?

Tarih, artık bu gibi konularda yargısız verirken fazla beklememektedir. Emsalleri vardır ve sorumlular ortadadır. Soğuk savaş ticaretinde Türkiye'yi kumara itenler, yaka numaralarını hesabını veremeye hak olmalıdır...

Brejnev'in Moskova konuşması

"SEKSEN YILLARI GÜÇLENME VE GELİŞME YILLARI OLACAKTIR"

SBKP Genel Sekreteri ve SSCB Devlet Başkanı Leonid Brejnev, Moskova'da bir Seçmen Toplantısı'nda yaptığı konuşmaya şu sözlerle başladı:

"Bu seçimler iki on yılın sonunda yapılacak. Yeni bir on yıl başlıyor. Elbetteki gelecek, daima beklenmedik şeyler, çok zor tahmin edilecek gelişmeleri bünyesinde gizler. Yine de biz komünistler, sekseni yılının komünist kuruluşta yeni başarılarla dolu olacağına inanıyoruz.

Yetmişli yıllardaki başlıca gelişme eğiliminin, Sovyet toplumunun birlik ve dayanışmasının daha da güçlendirilmesi olduğunu vurgulayan Brejnev sözlerini şöyle sürdürdü:

TARİH, BİZİMLE ÖZELLİKLE TEHDİT DİLİNDE KONSULMAYA YELTENİLDİĞİNDE, AYRI BİR GÜÇLE ORTAYA ÇIKAR!

"Bu dayanışma daha da güçlendirilecektir. Özellikle ideolojik-politik dayanışma! Partinin ve halkın çok sıkı ebirdiğinde, komünistlerle partizimler bloğunun sarsılmazlığına ifadesini bulan dayanışma!

"Sonra 'toplumsal' dayanışma! İşçi sınıfının köylülerin ve aydınların bozulmaz birliğinde, tüm toplumsal grup ve katmanların köklü çıkarılmaları ortakhında, kent ve köy, zihinsel ve fiziksel emek arasındaki farkların yavaş yavaş giderilmesinde ifadesini bulan dayanışma!

"Ve nihayet ülkemizdeki ulusların ve halk topluluklarının dayanışması. Bu dayanışma, Sovyet yurtseverliğinin ve enternasyonalizminin birbirine sımsıkı örülmesinde, tek bir Sovyetler Birliği halk ekonomisi birleşiminin kurulmasında, ulusal kültürlerin olumlu şekilde birbirleriyle kaynaşmasında ifadesini buluyor.

"Dayanışma ve toplumun birliği, sosyalizmin eşit bulunmaz bir kazanımı, çok değerli ve yenilmez gücümüzdür. Kuşkusuz, bizim olduğu gibi emperyalistlerin de rolleri var. Onların da doğal zenginlikleri, yetenekli bilim adamları, mühendisleri, kültür adamları var. Ama onların birlik içinde toplumları yok. Ve olmaz da. Düşmanlarımız, tarihin, bizimle özellikle tehdit dilinde konuşmaya yeltenildiğinde, ayrı bir güçle ortaya çıktığını bilirler!"

SBKP Genel Sekreteri daha sonra "Sovyet" örgütlenmesinin özelliklerini ele alarak şöyle dedi:

"Sovyetlerin gücü, onların yalnızca kitlesel oluşundan gelmiyor. 'Dolnos' (görev) ve 'dolg' (borç) sözcükleri aynı kökten gelen sözcüklerdir. Her görevlinin halk öündeki borcunu - parti borcunu, hizmet borcunu, insanlık borcunu - süreklî anması gerekir. Bu borcu yerine getirmede süreklîlik göstermeyen, sözleriyle işlerini sağlamca bağlayan kişi,

gerçek bir parti ve Sovyet görevlisi olamaz.

"KAHRAMAN VIETNAMIN GÜVENLİĞİNE KİMSE GÖZ DİKEZMEZ!"

Dış politika konularına geçerek sosyalist sistem ülkelerinin işbirliği ve dayanışması üzerinde de önemle duran Brejnev, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Kardeş ülkelerin birliğinin gücü, sosyalist enternasyonalizmin gücü, Amerikalı, daha sonra da Çinli saldırıların savaşında Vietnam halkına gösterilen büyük destekle özellikle önemli çıkmıştır. Eğer bir, barışa ve bu kahraman ülkenin güvenliğine tekrar göz dikmeye yeltenirse, gene böyle olacaktır.

KOMŞUMUZ TÜRKİYE VE DİĞER ÜLKELERLE İLİŞKİLERİMİZ...

Brejnev daha sonra SBKP ve SSCB'nin leninist dış politikasının her ülke halkının yaşamsal çıkarlarını esas aldığı belirterek şöyle devam etti:

"Dış politikamızın gücü, onun, gerek sosyalist sistem ülkelerinin, gerekse dünya nüfusunun büyük çoğunluğunun - en başta da sömürge boyunduruğundan kurtulmuş ve yeni, bağımsız yaşamı kurmak gibi zor bir işle uğraşmakta olan halkların - yaşamsal çıkarlarına uygun düşmesinde kaynaklanıyor. Sağlam barış, devletlerin egemenliğine ve halkların haklarına kesinlikle saygı gösterilmesi ve gerçekten eşit haklara dayalı uluslararası ilişkiler, bu ülkelere, en az sosyalist sistem ülkelerine olduğu kadar gereklidir.

"Büyük Hindistan ya da küçük Benin olsun, cumhuriyetçi Cezayir ya da monarşik Ürdün olsun, komşumuz Türkiye ya da çok uzaktaki Brezilya olsun, pek çok Asya, Afrika ve Latin Amerika devletleri iyi ilişkilerimiz, işbirliğimizi böyle bir temel üzerinde geliştirebiliriz.

"Lenin'in öğütlerine bağlı kalan bizler, özgürlüğünü ve bağımsızlığını koruyan halkların her zaman yanındayız. Ancak yaptığımız yardımdan, hiçbir zaman yardım ettiğimiz ülkelere baskı da bulunmak için yararlanmıyoruz."

EMPERYALİZMİN ASKERİ KLİKLERİ VE TEKKELLER YUMUŞAMAYA KARŞIDIR

SSCB Devlet Başkanı uluslararası durumdaki gelişmeleri ele alırken de şunları söyledi:

"Barışın güçlenmesi ve halkların kurtuluş savaşlarının başarılması, emperyalizmin savaşçı çevrelerinin hoşuna gitmiyor. Sosyalist ülkelere kapitalist ülkeler arasındaki ilişkilerin gelişmesine, Avrupa Genel Konferansının barışına nasıl karşılık ver-

diklerine bakınız: SALT-2 görüşmelerini ve anlaşmanın onayını süruncemede bırakarak. Sedat'ı Arap birliği cephesini parçalayan bir ihalete kıskırtarak. NATO ülkelerine, bir silahlanma programını zorla kabul ettirerek.

"Barış ve yumuşama ancak azimli politik bir mücadeleyle sağlanabilir. Bu saldırganlığı, ancak barışsever devletlerin gücü ve halkların kararlılığı engelleyebilecektir."

ABD VE ÇİN AFGANİSTAN'A ASKERİ MÜDAHALEYE SON VERMELİDİR!

L. Brejnev, Afganistan'da devrimci yönetime enternasyonalist yardım amacıyla bulunan Sovyet askeri kuvvetleri konusunda ise şöyle dedi:

"ABD, sözde rehlin tutulan diplomatları kurtarma bahanesiyle deniz filosunu, devrinci İran'ın kıyılarına çekti, devrinci İran'daki olaylara sımsıkı sandıldı.

"Oysa Bay Carter ve çevresi, Afganistan'da Rusların hiçbir 'müdahalesi' olmadığını, olamayacağını çok iyi biliyor. SSCB, Sovyet-Afgan Dostluk Antlaşması'nı eş almaktadır. Birbirleri arasında uç Afgan hükümeti ülkenin, karşı devrimci güçlerin dışardan istilâsından korunması için bizden ısrarla yardım ricaasında bulundu.

"Amerikalılar, Çinlilerle ele vererek, Afgan devrimi ve giney sınırlarımızın güvenliğini için ciddi tehlikeler yaratan ve Afganistan'a Pakistan topraklarından yürütülen askeri müdahalenin öncülüğünü yaptılar.

ABD, Afganistan'ın içişlerine müdahaleyi artırmak sürdürüyor.

"Tüm belirginliğiyle şunu açıklaıkam istiyoruz: Afganistan hükümeti ve halkına yönelik tüm dış askeri müdahale biçimlerini tamamen son verilir verilmeye, askerlerimizi geri çekmeye başlamak hazır olacağız. ABD, Afganistan'ın komşularıyla birlikte bunu garanti etsin, işte o zaman Sovyet askeri yardımına gerekisnim ortadan kalkacaktır.

"Sovyetler Birliği'ni hiç kimse korkutamaz. Gücümüz ve olanaklarımız çok büyüktür. Biz ve müttfiklerimiz, kendimizi her zaman koruyabilir, her türlü saldırıya karşı koyabiliriz. Hiç kimse bizi tabrik edemez. Askeri isteriye ve silahlanma yarış 'doktrinine' karşı, dünyada barış ve güvenlik için süreklî mücadeleye doktrinini ortaya koyuyoruz. Leninci dış politika bayrağını, barış, halkların özgürlüğü ve bağımsızlığı bayrağını, toplumsal ilerleme bayrağını sağlam ve yükseltilerde tutuyoruz.

"İnsanların barışçı yaşamı, onların yaratıcı çalışması, mutluluğu ve manevi gelişmesi! İşte komünistler bunlar için yaşıyor ve savaşılıyor! Biz, Sovyet insanları işte bunun için o vereceğiz!"

* "Türkiye'nin tehlikeli politikası"

SBKP Merkez Komitesi organı Pravda'nın 27 Şubat tarihli sayısında, Türkiye'nin dış politikasındaki gelişmeleri değerlendiren bir haber-yorum yayınlandı. Pravda'nın Ankara muhabiri A. Filippov imzasıyla yayınlanan ve Sovyet basında Türkiye'ye ilişkin değerlendirmelerde yeni bir gelişmeyi ortaya koyan yazıyı kışkırtarak sunuyoruz:

X SIA ZORLA KABUL ETTİRİLDİ

"Amerikan emperyalizmi Afganistan ve İran'da fiyaskoya uğraduktan sonra Türkiye topraklarında daha sağlamca yerleşmeyi hesaplayarak stratejik mevzilerinde açılan göçüğü kapamaya çalışıyor. Washington, ortak savunma alanında işbirliği anlaşmasını Ankara'ya zorla kabul ettirmeyi başardı.

"Anlaşmaya göre, Türkiye topraklarına yerleştirilen 30 civarında Amerikan tesis ve isasi daimi statü haklarına sahip olacak. Bu tesis ve üler, en yeni elektronik araştırma aygıtını kompleksinden, öncelikle Sovyetler Birliği'ni hedef alan nükleer silah ve taşıma araçları depolarından, çeşitli türde haberleşme merkezlerinden, ayrıca gemilerle birlikte Akdeniz'deki Amerikan G. filosundan oluşuyor.

ABD'İN BAŞLICA İLERİ KARAKOLU

"Geçen yılın sonunda iktidara gelen Adalet Partisi yöneticileri dış kredilerin alınmasında Washington'ı ana kaynak olarak görerek Birleşik Devletlerle anlaşma yöhuna gittiler.

"Politika 'gazetesinin belirlendiği gibi, bu anlaşma, gerek Sovyetler Birliği'ne gerekse Akdeniz'in, Yakan ve Orta Doğu'nun ilkerici devletlerine karşı ABD'nin Türkiye'yi başlıca ileri karakolu yapmaya karar - ererek Türkiye ile ilgili politikasının bazı yönlerini yeniden gözden geçirdiği bir zamanda yapıldı. Ankara'da Amerikan-Türk görüşmelerinin başlamasına az bir zaman kala NATO güney kanadı silah kuvvetleri komutanı Amiral Spear, bölgenin Afganistan, İran ve diğer topraklarda meydana gelen olaylardan sonra, batının kalisi olarak Türkiye'nin öneminin aniden arttığı açıkladı ve askeri yardımın, her türlü para ve silah yardımının yapılmasında acele etmeye çağırıldı.

"Askeri yardımın yanında ABD ve Batı'ya eğitim yoluyla güçler kampanıda başlama havası yarattı. Kitle iletişim araçları ile onlara katılan masocu yayıncılar, silahlanma yarış politikasına ve Türkiye'nin NATO'lu militatörlerin askırtıpca emellerinin dümen sayısında sınırlanmasını alkışladılar.

SOL, DEMOKRATİK GÜÇLER TEPKİ GÜSTERİYOR

"Türkiye'nin ilkerici demokratik güçleri ise bu anlaşmaya tepki gösterdiler. Değişikleri Bakkanı H.Franke'nin ve diğer görevlilerin Amerikan istisnâsını güya ülkede Türk Ordusu'nun denetiminde altında bulunduğünü konuşmasında tozaca vermediler de onları yatıştırmadı.

"Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve diğer solcu demokratik, toplumsal ve ilkerici örgütler verdikleri demerçlerde Amerikan istisnâsını, Türkiye'nin, Yakan ve Orta Doğu ülkeleri halklarının, Akdeniz ve Karadeniz bölgelerinin asyısı ve güvenliğini tehdit anlamına geldiğini açıklayarak ABD ile yapılan anlaşmayı tınadılar.

Duyulan o'fte Parlamento'nun içine de yandı. Ana imhalet partisinin 51 milletvekili, Amerikan-Türk askeri anlaşmasının konuşulmasına katıldılar. Demerçlerinde, Türkiye topraklarındaki istisnâsından yararlanmas için Pentagon'a verilen izin Anayasaya aykırı olduğunu, ulusal egemenliği çiğnediğini, bölge ülkelerini ilkericilerde zorluklara yol açabileceğini belirtti.

"Milletvekilleri Türkiye'nin bir dönüm noktasında bulunduğunu belirtiyorlar. İlk seçenec var: Türkiye ya konuşulan ve Yakan ve Orta Doğu halklarıyla birlikte barış koşulları altında yaşayacak ya da topraklarını, Amerikan istisnâsine teslim ederek komünistlerle ilişkilerini bozacak ve bir çatışma durumunda atom mezar haline geçecektir. Milletvekilleri, okyanus ötesinde yaşayanların çıkarları için tehlikeli görmede değmedikleri biliyorlar.

"Barışta gzetisi 'Cumhuriyet'te yazan tanınmış çözümlerçi İhan Selçuk, Amerikan-Türk anlaşmasının 'tüm doğu ve batı halklarını karyasında Türkiye'yi utanc verici duruma düşüdüğü' yazıyor."

Bir direnişçinin arkasına sığınıp tefik düşüren polise açık mektup

Yüreğin var mı , yüreğin?
Çocuğunun başını okşarken, ellerin dünyanın bütün çocuk-
larının başına değer mi? Çiçeklerini sular mısın? Sabahları in-
sanlara güneydin der misin? Hiç duyguların mısın? Gözlerin ya-
şarabilir mi? Korkar mısın?

Elindeki silahın bir gün dünyanın bütün silahlarıyla birlikte
bir müzeye kaldırılacağını, hayır bir çöplüğe atılacağını düşün-
dün mü hiç? Dünyanın döndüğünü, artık silahlara gerek kalma-
yacak günlere doğru döndüğünü biliyor musun? Söylesene ba-
na, silahlardan korkar mısın?

Tarişte neler oldu ey güvenli görevlisi? Kimler öldü İzmir
de? Kimler, kimlere işkence yaptı? Stadyumlar, tanklar, pan-
zerler, uçaklar, helikopterler, makinalı makinatsız tüfekler, ko-
mandolar, birlikler, timler, kimlerin çıkarı için yürüdü çalışan
insanların üzerine? Kimler geçti korkulu karanlığın içinden?
Karanlıktan korkar mısın?

Korktuğun, hem de cıdırısına korktuğun belli. Suç işliyo-
sun güvenli görevlisi, onun için korkuyorsun. Bir "insan"ı
kendine şiper etmişsin. Sen asıl o insanın, yani halkın güven-
liğini korumakla görevlisin. İnsandan kalkın yapıldığı nerede
görülüyor! İşte sen yapmışın! Yüzün de belli. Fotoğrafın da
çekilmiş. Kimliğini gizleyemezsin. Suçlusun. Ve.. korkuyor-
sun!

TÜRKİYE'DE YURUYUŞ

Demokrasiye savaş ilanı

Son haftalarda bu sitünlarda
süreklilikle dikkat çekilen bir olgu

ADAPAZARI

KİTLELERE GÜVEN, FAŞİSTLERE KORKU

Adapazarı'nda 29 Şubat'ta
"Zamları, işsizliği, baskı yasa-
ları protesto yürüyüş ve mitin-
g" yapıldı. Miting hazırlıklar
arasında Adapazarı, Düce ve
onlarca köyde 50 bin bildiri
dağıtıldı, 3 bin afiş yapıldı.
TTP ve Birlik Dayanışma
tarafından düzenlenen miting, e,
polis önünde faşistler tarafın-
dan saldırıldı. Ama ne polis ne
de faşistler miting yapılmama-
sını engelleyebildi.

Mitingde bir Genç Üçü ile
bir İlerici Genç konuşma yapı-
lar. Mitingden sonra TTP ve
Birlik Dayanışma tarafından
yapılan açıklamada "16 Şubat"
ta Gece'de yapılan mitingden
sonra 23 Şubat Adapazarı mitin-
gini, kitlelere güven, eylem bir-
liğine yan çözümlere iyi bir ders
ve faşistlere korku verdi. Biz-
ler bundan sonra eylem birliği-
ni genişletmek ve kalıcı kalmak
yolunda savaşa hazırız diyor-
cez." dedi.

MUGLA

TIP İL SEKRETERİNİN EVİ ZORLA ARANDI

Türkiye İşçi Partisi Muğla
İl Sekreteri Selahattin Özkök'
ün evi 25 Şubat günü, iki gün
reviz seçti sivil polis tarafın-
dan, zorla arandı. Özkök'ün
Muğla dışında olduğu bir gün
rastlantı arama, sabah karan-
lığında gerçekleştirildi.

Herhangi bir gerekçe ve
izin belgesi göstermeden kapı-
yı zorla açarak polisler, Öz-
kök'ün babası TIP İl Disiplin
Kuruldu Üyesi Murat Özkök'ü
de tartsaklıdılar.

şuydu: Demirel hükümetinin ku-
ruluşundan bu yana, ordu üst ka-
demelerinden kaynaklanan yazılı
ya da sözlü muhtıralar birbirini
izlemiş ve giderek AP iktidarı,
varlığını bu girişimlere dayandı-
ran bir kimlik kazanmıştır.

Önceki hafta başından itiba-
ren bu yönde yeni gelişmeler or-
taya çıkmıştı. Erzurum da yapılan
bir askeri tabikat dolayısıyla
Genel Kurmay Başkanı'nun yapı-
tılı konuşma, onu izleyen
günlerde Güney'den gazetesine ve-
rilen bir demeç, aynı günlerde
MGK toplantısından sonra yayı-
nlanan bildiri, Demirel iktidarı-
nın, sırtını yeni muhtıralara
dayama çabasının bir ifadesiydi.

OLAĞANÜSTÜ HAL YASASINI TURUN HAZIRLIYOR

Söz konusu MGK bildirisini, hü-
kümetin 'olağanüstü hal yasa-
sı' girişiminin açıkça desteklendiği-
ni gösteriyordu. Geçtiğimiz hafta
ise, AP Genel Merkez'inde, bu yeni
yasa' hazırlığının oldukça ileri
aşamalarda olduğu duyuldu.
Demirel, "normal yönetimde sıkı-
yönetim arasında bir yönetim
biçimi" bulmak için giriştiği çabaları,
partisi içinde de ordudan

gelme parlamenter ve yönetici-
lerle birlikte sürdürüyordu. Çoğu
12 Mart döneminin kalıtması olan
Türün-Elverdi gibi bu kişiler, ola-
ğanüstü hal yasa' hazırlığını üst-
lenmişlerdi.

Demirel'in hazırlıklardan bunun-
la kalmıyordu. Olağanüstü hal
yasasının bir Anayasa değişikli-
ğini gerektirdiği biliniyordu ve
sıra böyle bir girişimin örgütlen-
mesine gelmişti.

İKİ İÇ SAVAŞ İLANI

Demirel'in emekli generalle-
rinden Elverdi'nin, olağanüstü
hal yasa'sıyla da yetinmeyip,
açıkça Türkiye'de "savaş hali"
ilan edilmesine talebinden birkaç
gün geçmeden, benzer bir çıkış
bu kez 6. Kolordü ve Adana sıkı-
yönetim komutanından geldi.
Maceracı-terörist gruplar tarafın-
dan öldürülen iki erin cenaze tö-
reninde konuşan Korgeneral
Nezvat Bölügray şöyle diyor:
"Bugün ülkemizi, yıllarca ih-
mallerin sonucu olan, ilan edil-
memiş bir iç savaş yaşamaktadı-
r."

Adana sıkıyönetim komutanı
daha sonra şöyle devam ediyor:
"İçinizden çıkan silahlı kuv-
vetlerin yanında maddi ve mane-
vi yerinizi almak ve onun yanın-
da anarşi ve terörden kurtuluş
savaşına katılmaktasınız."

Korgeneral Bölügray'ın,
"mevcut rejimin daha da artır-
mak yerine, kanuni, meşru ve
özellikle hukuki tedbirlerle olay-
ların üstüne gitmeyi" öneren Ok-
tay Eksi gibi Hürriyet yazarları-
nın bile kaygısıyla karşılanan bu
konuşması, bir süre önce Genel
Kurmay Başkanı Evren'in de-
meçleriyle aynı paraleldeydi.

Bir başka paralelliği ise, NA-
TO istemlerine uyarak hükümeti-
nin Ege'deki "Notam-714" hattı-
nı kaldırması ve yine Evren'in bu
kararı açık bir dille savunması
arasında ortaya çıkıyordu. 1974'
te Kıbrıs'a yapılan askeri müda-
hale sırasında yayınlanan bir
"notam" ile Ege uçması sil-
vil havacılığa kapatılmıştı ve bu

NATO'nun ciddi rahatsızlıkların-
dan birini oluşturuyordu. Şimdi
ise, Yunistan'ın yeniden NA-
TO'ya sokulması girişimlerinin

hızlanmasıyla, güney kanadında
iki püneler gidemeyen ilk adam
'Notam-714'ün kaldırılması ola-
yordtu.

gündemin başında

İkiz tehlike

Son aylardaki gelişmeleri, birbirleriyle geçişen iki süre-
cin aynı anda geliştiğini ortaya koymaktadır.

Bunlardan birincisi, açık faşist bir diktatörlük tehlikesi-
nin sürekli yükselişi ve yaklaşması; diğeri ise sivil-parlamen-
ter görünümü baskıcı, otoriter rejime geçiş yolunda filen
gerçekleşmektedir.

Bu iki sürecin birlikte gelişmesine damgasını vuran olgu
ise, militarist ist kademelerin iktidarı gitmiş daha doğrudan
paylaşması, örtülü-örtüsüz müdahalelerin sürekli birbirini izle-
mesidir.

Sıkıyönetimin ilan edilmesiyyle birlikte resmilen bu
olgu, MHP destekli AP hükümetinin kurulmasından sonra hız-
la turanmaya başlamıştır. İşte, daha hükümet güvenoyu al-
madan önce Demirel'in programına MGK tarafından verilen
destek; işte onu izleyen 1 Ocak muhtırası; işte hükümetle ko-
mutanlar arasında açıklanan temaslar; işte doğrudan da
basın yoluyla verilen demeçler ve nihayet işte sıkıyönetim
komutanlıklarının açıklanması.

Emperyalizm ile işbirlikçisi telceli büyük sermaye ve
büyük toprak sahipleri açısından açık faşist bir diktatörlük
hiç kuşkusuz "son çare"dir. Doğrudan bir darbe girişimini
zorlaştıran birçok etmen, ciddi risklerin varlığı bilinmekte-
dir. Baskıcı-otoriter bir rejime sivil bir görünüm altında geçiş
çabasının, militarist müdahalenin adım adım geliştiğinin
temelinde bunlar yatmaktadır.

Ne var ki militarist ist kademelerin iktidarı paylaşması
yolunda atılan her yeni adım, "son çare"ye, açık faşist bir
darbeye başvuruma eğilimini uzaklaştırmak şöyle dursun; tam
tersine bunalmın giderilmesi için o adımı da yetersizliğini
ortaya koymakta, bunalmıya parlamenter burjuva maske
altında çözüm bulma çabasının yeni bir iflasını kanıtlamakta-
dır. Dolayısıyla son çareyi bir adım daha yaklaştırmaktadır.

Kısa süre önce, bir hızla yükselen, diğeri ise filen
gerçekleşen "ikiz" bir tehlikeyle karşı karşıyayız. Bu iki teh-
like arasında, sonuçları bakımından hiç kuşkusuz bazı ayrımlar
yapılabilir; ama bu ayrımların, iki tehlikeyden birini diğere-
ne "yeğlemek"le sonuçlanmasında asla mümkün değildir. Söz
konusu olan, iki tehlike karşısındaki maculedeyi sıkı sıkıya
birleştirmektedir.

Başka türlü söylersek, iki koldan gelişen tehlikeyin, de-
mokratik güçlerin önüne koyduğu başka görev şudur: Faşist
tırmanışı durdurmak ve geriletmek, demokratik hak ve özgür-
lükleri koruyup geliştirmek için mücadele, anti-emperyalist,
anti-faşist, anti-tekelci tüm güçlerin demokratik iktidarı için
mücadeleye birleşmek. Demokrasi cephesini ve onun
eylem programını, bu temele dayandırmak.

• mehmet aközer

Genç Öncüler Ordu mitinginde

FAŞİZM, BU KAN GÖLÜNDE BOĞULACAKTIR!

Faşist saldırganlar geçtiğimiz hafta İstanbul'da Genç Öncülerin Beşiktaş'taki evini kahpece bastılar. Devletin tüm olanaklarını kullanarak, özel olarak eğitilmiş insanlık dışıman kafileler, acılayan kapsay taraftarlar. Diredi Genç Öncüler. Beyinlerinde bilimsel sosyalizmin ışığı, yüreklerinde işçi anıfatı var. Hiç soldurulmayacak bir kızıl karanfil.

mine dönüştü. Gençliğin eylem ve cephe birliği bu törende somutlandı.

Şimdi Lokman'ın, köyündeki mezarında bir kızıl karanfil var. Hiç soldurulmayacak bir kızıl karanfil.

RİZE

DİSK MITINGİ AFİŞLEMESİNDE GENÇLER GÖZALTINA ALINDI

Yaygınlaştıran devlet baskısı,

Kapıya en yakın olan içici vuruldu. Ali Çetinkaya ağır yaralandı. Naim ve Osman Oğuz anında, orada düştüler.

İstanbul'da dökiiten kan, ertesi gün Ordu'da bir çağlayan oldu. Ertesi gün Ordu'da DİSK'in yitimsel miting'i vardı. İşçi, emekçi kitleler, genç bilimsel sosyalistler, ilerici, demokratlar, yurtseverler, kahpece katledilen Genç Öncüler'i faşizme karşı yükselecek bir öfkeyle andılar. Ve hep bir ağızdan bayraklırdı: "Hesap soracağız! Faşizmi ezacağız!"

İşçi anıfatı, son şanlı kavga-dan zaferle çıkacak, faşizmi kendi kan gölünde boğacaktır!

ORDU

LOKMAN'IN MEZARINDAKİ KARANFİLLER SOLMAYACAK!

Lokman Hekim, İstanbul'da 20 Ocak Günü faşistlerce katledilmişti. Mahallesinde, faşizme geçit vermeyenlerin önderliğini yüklenen Lokman, emperyalizm ve uşakları karşısındaki mücadelede, ölümünden sonra da görevini sürdürüyor.

Ordu'da Lokman'ın cenazesini taşıyan yoldaşları, Genç Öncüler ve İlerici Gençler hep bir ağızdan faşizme karşı hınçlarını haykurdular. Cenaze töreni, faşizme karşı bir kitle eyle-

"YOLCULAR" FILMİ
ÜSTÜNE

YAVUZ PAĞDA İLE SÖYLEŞİ

- *Sinemayla ilişkiniz, ne zaman, nasıl başladı?
- *1970 yıllarında, senaryo çalışmalarıyla.
- *Hem senaryo yazarı, hem yönetmen, hem de oyuncu olarak çalıştığınız bu ilk uzun filminizi, izleyiciler nasıl karşılıyor?
- *Önce biraz yadigarınızı filmim.

Düç bir hikaye değil, özünü hemen vermiyor. İzleyici açısından zor elbet. Ama asıl düşündüğüm, amaçladığım kesim, filmi henüz görmedi. Bu bakımdan, değerlendirmek için ben de sabırla bekliyorum.

*Konuyu ve anlatmak istediğinizi kısaca söyley misiniz?

İşçi sınıfının yasal bir mitingine yönelik olarak sürdürüldü. DİSK Ordu mitinginin afişlemesini yapan, 9'u Genç Üncü, 16 genç Rize'de gözaltına alındı.

Ama bu yasa dışı baskılar, ilericilerin, demokratların ve bilimsel sosyalistlerin mücadelede inançlarını yükselten birer öfke kuvvemi olmaksızın öte bir önem taşımıyor. Kitlelerin, demokrasi cephesini örnek yolundaki kararlılıklarından, ne önem paketteriyle, ne baskı yöntemleriyle güçlendirilebilir. Rize'li emekçiler, aydınlar, genç bilimsel sosyalistler DİSK Ordu mitingine küdesel biçimde katıldılar.

Faşizme karşı mücadelede hiçbir görev küçümsemez, ertelenemez!

Günlük, yalın sorunlarla, istemlerle ilgilenmek, genel mücadelenin ayrılmaz ve önemli bir parçasıdır. Bu gerçek, anti-demokratik baskıların yoğunlaştığı, faşizm içerisindeki kabadığı dönemlerde, siyak mücadelenin ateşi içinde zaman zaman unutulmakta, eksik kavranmaktadır.

Bu durum, gençlik için, özellikle de öğrenci gençlik için daha da geçerli. Genel bir baskı, okulum faşistlerce ele geçirilmesi dayatmaları, saldırgan, öğrencilere yaşadıkları sorunları, güncel istemlerin unutturulmaya yetebilmektedir.

Oysa akademik sorunlar öğrenci yaşamının önemli bir bölümüdür. Ekonomik yetersizlikler, gençliğin her an yaşamakta olduğu, her gün yeniden yaşadığı bir sorundur. Bunlar için yükseltilecek mücadele ise, anti-faşist mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır.

FAŞİZM NİÇİN TIRMANDIRILYOR?

Tekelci burjuvazi faşizmi niçin tırmandırmaktadır?

Toplumu açlığa sefaletle iteyen ekonomik çözümsüzlüklerini, işçilere, emekçilere yükleyebilmek ve bunu sessizce gerçekleştirebilmek için. Tekelci burjuvazinin amacı, kendi iş sorunlarını, kendisinin bir şey istenmeyen bir ortamda çözüme ulaştırabilmektir. Faşizmi, faşist diktatörlüğü, bu amaçla halkın başına sarmaya uğraşmaktadır.

Faşizme geçit vermemek için, aynı zamanda aşından ekmeğinden kesintilere de "hayır" demek şarttır. Bu yapılmaz, mücadelenin bu

*Çukurova'yı görüyoruz. Tarlalar, buğdaylar, doğal Yaşam, ne güzel... Peki, bozukluk nereden geliyor? Neden bu insanların büyük çoğunluğu tedirgin? Neden iş bulamıyorlar, yaşamaları raslantılara bağlı? Neden yoksulluk içinde insanlar? Neden? Yolcular, bozukluğun temel olan iletim ilişkilerine dikkat çekmek istiyor. Anlat-

mi hem kolaylaştıran, hem zorlaştıran bir konu. Karmaşayla, yalınlık iç içe. Bilerek altına girdim bu yükü.

*Anlatmak istediğinizi anlatabiliyor musunuz?

*Bunun terazisi yok, ama yüzde altmış dolaylarında, evet. Her şeyin "meta" olarak görüldüğü, her şeye "kâr" amacıyla bakıl-

önemli yanı ertelenir ve sorunun yalnızca "dış yüzü" ön plana çıkarılır, bununla yetinilirse, düşmanın önemli kazanımlar sağlanmasına da göz yumulmuş olur.

Gençler için de durum aynıdır. Genel olarak eğitim istemini yukarıda tutmadan, eğitimine uygun bir meslek, mesleğine uygun bir iş için dayatıcı olmadan, açlığa yoksulluğa, sefaletle hayır demeden, faşist kurşunlarına, faşist cinayetlere - ve doğaldır ki faşizme - karşı çıkmanın olanağı yoktur.

Burjuvazi, uzun süredir yönetmenin kazandırdığı deneyimini, kitlelere istemeleri gerekeni unutturmakta başarıyla kullanıyor. Kitleler, istemeleri gerekeni istemiyor. Kitleleri bu yönde seferber etmedene verilecek bir mücadele eksik kalmaya mahkumdur.

GENÇLİĞİN ÖNCÜLERİNE DÜŞEN GÖREV

Gençliğin yöneticisi olan örgütler onlara - işçi, köylü, öğrenci gençlere - ne istemeleri gerektiğini öğretmek, bu istemeleri somutlamak zorundadırlar. Bu yönde mücadele ile genel anti-faşist mücadele arasındaki bağların nasıl kurulacağı gibi sorular anlamsızdır. Çünkü bunlar, birbirleriyle iç içe olan mücadelelerdir.

Bu temel çevresinde, hiçbir çalışmayı küçümsemeden, en yalın, en gündelik işlerin bile genelini parçalarını oluşturduğunu unutulmadan ve bu yolda atılacak adımları ertelenmeden, anti-faşist mücadeleyi örgütlemek. İşte, gençliğin öncülerine düşen görevler!

ODTU

FORUMA SALDIRI: 22 ÖĞRENCİ TUTUKLANDI

ODTU'de, Tarih dirençlerinin başladığı gün düzenlenen foruma saldırı jandarmaların gözaltına aldığı 22 öğrenci tutuklandı. İleride Genç Öncülerin de bulunduğu bu gençlere yakıştırılan suç, yasa dışı direniş, öğrencinin özgürlüğünü ve güvenliğini bozmak.

Öğrenim özgürlüğü ve kan güvenliği, ilericilerin yularını korumaya ve sağlamaya çalıştıkları iki yaşamsal hak. Şimdi, özellikle okullara saldıranların artışı ve buna devlet terörünün de eklendiği günlerde, gerçeklerin tersine çevrilmesiyle ilerici öğrencilerin okullarından uzaklaştırılması çabaları bonavardı ve sonuç vermeyecektir. Gençlik, eylem ve cephe birliği yolunda dayanışmasını yükseltecek, kazanılmış mezvelerini terketmeyecektir.

ANKARA

ZÜLKÜF ANA YAŞIYOR

Zülfü' Ana'nın katli ilericilere yıkılmak isteniyor.

Türközü mahallesine polis destekli faşist saldırı sırasında öldürülen Zülfü' Ana, Türközü'nün düşürülmesi için kullanılmak isteniyor.

Bu amaçla, önce evi basılan ve ardından gözaltına alınarak üç gün boyunca işkence yapılan bir Genç Öncüye "İtirafname" imzalatılmaya çalışıldı. Genç Üncü direndi ve sonunda serbest bırakıldı. Sıkıyönetimin, bu "hızlı" çalışmayı başka ilericilerde sürdürmesi bekleniyor. Ama emekçi mahalleli Türközü'nün düşürülmesi başlanmayacak. Zülfü' Ana gençliğin anti-faşist mücadelesinde yaşayacaktır.

özel mülkiyete dayalı irredim ilişkilerinin, bu niteliği de içermeyen süreçte, belli kesimin insanca, özgürce, sömürsüz yaşamaması olanaksız. Film bunu vurgulamak istiyor.

*İzleyiciye, belirgin bir seçim, bir çözüm öneriyorsunuz ya...

*Şematik bir çözüm öneriyor değilim. Film, bu olumsuzluklar içinde doğan, nicelvenitl bu-yüme ile, nitel değişikliği yaratacak olan sınıfa doğru gidilebilir.

Orta Amerika'nın en az toprağa ve en yoğun nüfusa sahip ülkelerinden El Salvador'da da Amerikan tipi çözümler iflas etmek üzere. Geçen yılın Ekim ayında El Salvador'da General Romero'nun faşist diktatörlüğü bir darbe ile yıkıldığı za man yerine gelen, sivil ve askerlerden oluşan Hristiyan Demokratların sol kanadından oluşan cunta Washington'da endişeden çok rahatsız bir soluk alışı yol açmıştı. Washington, Nikaragua'da olup bitenlerden sonra aynı şeylerin El Salvador'da da yinelenmesinden korkuyordu.

Cunta, iktidara geldikten sonra ilercil görünümü bir takım adımlar attı. Bunlar arasında tarım reformu ile iktidarı düşürme denetim altına alınması ve özel bankaların devletleştirilmesi ilkele hakim olan üç beş ailenin telaşa kapılmasına yol açtı. Bu arada General Romero'dan arka kalan faşist örgütlenme çözümleri, yarı asker, yarı sivil kişilerden oluşan ORDEN adlı "devlet güçlerini yardımcı milis" örgütü, hâli Romero'ya bağlı generallerle iktidarı bir iktidar odağı oluşturuyorlardı.

TOPRAK AĞALIGININ SILAHLI ÇETELERİ

Zaten cuntanın da köklü dönüşümü pek fazla gözülmüyor. Niçin, reform kararlarını açıklanmasından sonraki gelişmeler bunu kanıtladı. Ülkenin zengin, komprador aileleri paralarını hızla ABD'ye aktarıyor, Romero'cu kişilerin elindeki "güvenlik" örgütleri de halka karşı sert tedbirler almaya, kan dökmeye başladılar. Tarım reformu taslağı daha kırsal alanlara ulaşmadan, reforma karşı çıkan toprak ağaları silahlı çeteler kurdular.

Bu gelişmelerden sonra Hristiyan Demokrat eğilimli cuntanın sivil ve asker üyeleri arasında fikir ayrılığı patlak verdi. Üç yıl cunta üyesi istifa etti. Yerlerine sağ eğilimli Hristiyan Demokratlar getirildi. Bu

EL SALVADOR'DA ABD İFLAS EDİYOR

arada halk kitlelerinin hem kentlerde hem de köylerde mücadelesi hız kazandı.

EN KANLI GÖSTERİ

22 Ocak tarihinde başkent San Salvador'da ilke tarihinin en büyük gösterisi düzenlendi. Ve bu büyük gösteri ilke tarihinin en kanlı olayına dönüştü. 100.000 kişinin katıldığı gösteride, halkın üzerine ateş açıldı. Ve ilercil görünümü cuntanın yönettiği El Salvador'daki bu gösteride 67 kişi öldü, 250 kişi yaralandı. Daha sonraki olaylarda polis-

lerin ve milislerin sokak ortasında her gün adam öldürmeleri olağan görünümler oldu ilkele.

Şu sıralarda El Salvador'da iktidarı elinde tutan gerici-işbirlikçi güçler, ayakta kalabilmek için dış desteğe güveniyorlar. Washington da, Küba'daki Guantanamo üssünde, Karabela süreli manevralar yapıyor ama bu çevreler umut veriyor. Parak Nikaragua'da olduğu gibi halkın gücü ve savaşma üzerindeki gide rek artıyor. El Salvador'un da, Nikaragua'yı izleyerek bağımsızlığına ve halk iktidarına kavuşması artık gün meselesi.

Ortadoğu

İRAN'A KARŞI İRAK

●CIA ve SAVAK'ın yeni planları

Aradiploamatik ve basın çevrelerinde yoğunlaşan haberlerde ABD ve İngiltere'nin, Irak'ı komşu İran'a karşı eylemlere itmek amacıyla bu iki ülke arasındaki gerginliği yoğunlaştırma çabalarını artırdıklarını ve devrimden sonra İran'dan kaçan Şah yanlılarını ve 'SAVAK'çıları bu amaçla kullandıklarını bildiriliyor.

Şah döneminin generallerinden Oveysi'nin, Irak'taki eski İngiliz askerlerini de devşiren ilkele terör ve kundaklama amacıyla çeteler kurduğunu da ifade ediyor. Oveysi ve onunla sıkı temasta bulunan Bahiyan, bu eylemleri için gereken finansmanı CIA ve İngiliz gizli servisi Scotland Yard'dan sağlıyorlar. Yine aynı çevrelerin haberlerine göre, yukarı eylemlere katılan terörlere ayda iki bin dolar ka-

dar para ödeniyor.

General Oveysi'nin, ABD ve İngiltere'nin parasal desteğinin yanı sıra Irak yekilli maksamlarında da yardımıyla, son haftalarda yaklaşık sekiz bin kişiden oluşan askeri birlikleri Irak-İran sınırına yığılmış bulunuyor.

ASYA

SOVYET-HİNT

ORTAK UZAY UÇUŞU

Aya'da barış ve uluslararası işbirlik zincirine yeni bir halka daha ekleniyor. Sovyetler Birliği-Hindistan arasında gelişmekte olan, dünyadaki barış ve yumuşama isteğinin yanı sıra, iki ülke halklarının çıkarlarına da cevap veren anlaşma, bu atanda da ilk ürünlerini veriyor.

İndra Gandi hükümetinin, Sovyetler Birliği'nin 'Sovyet ve Hint kozmonotlarının ortak bir uzay uçuşu yapmaları' yolundaki önerisini kabul etmesi, siyasal gözlemlere göre iki ülke arasındaki dostluğun bir simgesi sayılıyor. Ortak uzay uçuşunun yakın bir gelecekte gerçekleşmesi için çalışmalar hızlandırıldı.

BAYAN BAŞBAKAN THATCHER KAYAYA ÇARPTI

İngiltere'nin "Demir Leydi"si Başbakan Margaret Thatcher sonunda ayakta duramadı. İşçi sınıfına karşı düşmanca tavırını futursuzca sürdürenye karşı olduğu düşünülen kendine Demir Leydi lakabı yakıştıran Thatcher, demir çelik işçilerinin grevi karşısında iktidarı endişelenen kaçmak üzere. İngiltere'de Muhafazakar Parti hükümetinin halka karşı politikası yalnızca çelik işçilerinin grevine yol açmakla kalmadı. İlke 1926 yılından beri ilk kez bir genel grevin eşiğinde. İngiliz işçi sınıfının mücadelesi ise keskinleşiyor.

Thatcher hükümetinin işçi sınıfının hareketine geçmeye zorlayan politikası yalnızca ücretleri donduranınca, denilen ileri gimiyor. Bayan Başbakan'ın işçiler sendikalarının gücünü kırmak için getirdiği yasa değişiklikleri, işçi temsilcilerinin üzerinde yoğunlaşan baskıları, genel olarak sosyal yarımların azaltılması ve ödenen her bir hükümetten yardım gören okul çocuklarına ayrılan fonların gündün günün azaltılması işçi sınıfını harekete geçiren faktörlerin başında geliyor.

İngiltere'de devlet sektörü içinde yer alan demir çelik sanayinde kapitalist ekonominin yüz açtığı ekonomik düşüşün zararlı etkileri ödenilmek istendi. Bu amaçla, 50.000 işçinin bu yıl için-

de işten atılacakları açıklanmış işçiler grevde gittiler. Grev nedenlerinden birisi de yüzde 17 enflasyonun hükümetin sürdüğü İngiltere'de demir çelik işçilerine öneilen ücret zammının yüzde 17 oranında kalmış. Demir çelik işçilerinin yanı sıra Britanyalı Leyland işçileri de, işveren tarafından komünistlikle suçlanan bir işyeri temsilcinin işten atılmasını protesto etmek için direniş yaptılar. Demiryolu işçilerinin de yoğunlaşan baskılar nedeniyle grev gidecekleri belirtiliyor.

Galler'de grev bölgesini ziyaret etmek isteyen Bayan Başbakan'ın Sanayi Bakanı Sir Keith Joseph demir çelik işçileri tarafından çürük yumurta yağmuruna tutuldu ve fabrika çevresinden kovulandı. ABD politikasının Avrupa'daki baş temsilcisi Thatcher hükümeti yüzde 20'ye doğru tırmanan enflasyonu oranıyla, kabine içinde patlak veren düşünceleri ayrıştıran iktidara gelmeden bir yıl sonra yolunu sonunu görüyor.

Uluslararası Çukuk Yılı Komitesi Başkanı Brian Jackson da bir zamanların ülkünde güneş batmayan imparatorluğu İngiltere'de Çocuk Yılı'nın b'ri fiyaskoyla sonuçlandırılı söyleyerek Thatcher hükümetinin halka karşı politikasını kaniyor. Çocuk yılında İngiltere'de okullarda verilen emekler kesilmiş, okulların devlet tarafından sağlanan servis araçları kaldırılmış, ve kreşler için verilen yardımlar kaldırılmış.

1980 yılında İngiltere'de işçilerin açtığı mücadele başarıyla Bayan Başbakan'ın iktidarına büyük bir olasılıkla son verecek.

Demire'nin oluşturduğu MC iktidarlarını hiç biri, iktidarı yaşamsal çıkarlarına bütünüyle ters düşen tercihleri, artık ortama iyice aralanmış son azimlik MC' si kadar futursuzca benimsenmeye cesaret edilebilmiş değildir. 3. MC'nin yüz günlük iktidarı demirce toplu bir biçimde bakıldığında mandara tek kelimeyle deşir veriliyor. Kerhen destekli bir azimlik iktidarı, yüz günde, iş ve dış politikada her biri ilkele bir baştan öbünme sarsması gereken yaşamsal kararları şaşırtıcı bir kolaylıkla uygulamaya koymayı başarımış görünmektedir. O kadar ki, bugün, çok sayıda insan 3. MC'nin bu gücünün, bu serdengeçti tavrının "nerelerden" kaynaklandığını kuskulu merak içinde.

• hüseyin baş

Modelin özü

Yüz günlük uygulamadan sonra varılan nokta hangi model'in oluşturulmakta olduğunu yeteri açıklıkta ortaya koymaktadır. Ana muhalefet partisinin sayın liderinin, tutarlı sof'un yıllardır yazıp çizmesine karşın, Viyana'da Sosyal Demokrat dostlarından öğrendiğini ileri sürdüğü Friedman katkılı bu modelin adı artık kimsenin zihninde değil. 3. MC'nin borazanlarının bütünüyle ilkele demagogiyeye dayalı sapıtma çabaları ilkeye dayatılmak istenen modelin ABD emperyalizminin Güney Amerika'da yıllardır uyguladığı etkin bir stürümü model olduğu geçireni örtbas etmeye yetmemektedir.

Modeli uygulama biçiminden kalkarak tanımlayan, böylece de, Türkiye'ye dayatılmak istenen yeni politikaları Latin Amerika modeline uzaktan yakından ilkele bulunmadığını kanıtlamaya kalktıkları, boynuna çaba harcamağa başladılar. Model tanımlayan onun şu da bu ilkelede uygulanma biçimi değil, özüdür. Daha açık bir deyişle, model, benimsenince ve uygulanması zaman ekonomik ve politik tercihler tanımlanmaktadır. Model, biçim olarak, uygulanmadığı ilkenin öngören koşullarına göre değişebilmektedir. Üneğin öngören ilkelede açık dikta yönetimi, kimi ilkelede de "parlamentarizm" kriterlidir. Ne var ki, her iki durumda da, modelin özü değişmemektedir, aynı kalacaktır. Modelin özü, ilkenin tüm ulusal çarklarını ABD emperyalizminin çıkarlarına yönelik alınmasından ibarettir.

3. MC'nin kerhen destekli iktidarının yüz gün gibi kısa bir sürede yönde benimsediği hatta çoğunlukla da uygulamaya koyduğu tercihler gerçekten şaşırtıcıdır. Ulusal ekonomi, benzerine 1950'li yıllarda bile rastlanmayan ölçü ve açıklıkta, bütünüyle iş ve dış sermayeye devredilmek istenmektedir. Bu yöndeği girişimleri karşı çıkması doğal olan demokratik güçlerin muhalefeti ise dizi dizi baskı yasalanmaya bertaraf edilmeye çalışılmaktadır. Dış politikada ilkenin ulusal çıkarlarını misli göndürmesi bir pervasızlıkla ABD emperyalizminin çıkarlarına yedeklemek istenmektedir. 3. MC iktidarı durup dururken ilkenin sırına Washington'un saldırgan gerilim politikasını serdengeçti destekçiliği görevini yüklemiştir. Brüksel'de yapılan NATO Konseyi Toplantısında Batı Avrupa'ya yeni nükleer silahların yerleştirilmesiyle ilgili ABD planı, soğuk savaşta da gerilim ortamdında ilkenin sanki çıkarı vamaş gibi gözükmek için İran ta dostluk bile teşehhate atılmıştır.

Üçüncü MC'nin Afganistan konusundaki tutumunda da yürekler acısızdır. 3. MC'nin dış politikası ABD destekçiliğinde kendisini adeta taraflı sayarak bu konuda her türlü ölçüyü ender kaçırmıştır. Kübrü harekât sırasında ve onu izleyen dönemde çekilen tüm askeri tutumları; işçi, ekonomisi, politikası, ulusal savunmasıyla yeniden aynı bağımlılık çukuzmasına sokulmuştur. ABD ile imzalanan SIA anlaşması ilkenin yeniden Washington'ı etkli alanına sokulduğunu en somut kanıtları arasındadır. Bütün bunları yetmiş yıllık şimdiki Vımanistan'ın yeniden NATO'nun askeri karnavalına domesi için uğruş verilmektedir. Bu uğruşun Türkiye'yi sosyalist dünyaya, hede 3. Dünya'nın başlanımlarını nezdinde ne tarafı göndürü altına sokacağından iş bütünüyle habersiz görünmektedir. Gerilim ortamında gerilim olan serdengeçti politikaları, detant ve barış, savaşta çabala çaldığından bunun diyetini b'ndemleri mukadderdir. 3. MC'nin işte ve dışta benimsenir görünümlü bağımlılık politikası ilkenin gerici dondurmaları olarak yücelere gelmek üzeredir. Tüm demokratik güçler, ilkeye dayatılmak istenen emperyalizm b'ndemli modeline tek bir cephe halinde karşı çıkmak zorundadırlar. Güncel görev budur.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Stl. adına NİHAZ SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIC ● Yazı İşleri Müdürü: Neset KOÇBAYIYOĞLU ● Yönetim: Konur Sok. 15/B Kızılay - ANKARA Tel: 37 45 81 ● İstanbul: Piyer İtli Cad. 21/1 Combaritas - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilcisi: İtli Info-Türk Alansı 13/2 Square Wisler - 1040 Bruxelles BELÇİKA Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arkap kapak renkli 22.500 TL, Arkap kapak siyah beyaz 18.000 TL, İç sayfalar sitkan santimi 200 TL ● Baskı: Daily News

● Abone Koşulları: Yıllık 400 TL, altı aylık 200 TL ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme Adresi: ● AVRUPA: Info-Türk Banka Hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles-BELÇİKA